

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Landstinget. Nr. 82.

Trettende Session.

36te Møde.

Lovendagen den 14de December Kl. 1.

(Fortsat.)

F. Nielsen: Jeg skal kun sige nogle faa Ord ved dette Affinit. Jeg maa ganske tiltræde, hvad den ærede 1ste Landstingsmand for 8de Kreds (Tang) har sagt om det særdeles Besværlige saavel for Amtsforvalteren som for Godseieren, der vilde være i, at de skulde give Møde i hvert Sogn for at opkræve Tien- den. Jeg vil hertil kun sige, at der virkelig kan være noget Farligt deri, naar de saaledes skulde færdes paa Biveiene med flere Tusinde Rd. Naar de skulde tage over til Der, som ligger under Amtstuebistrictet eller Godset, og hente betydelige Pengesummer derfra, er dette vistnok ligeledes farligt. Saaledes at færdes med betydelige Pengesummer paa Biveie og Spen er meget betænkeligt, naar disse Pengesummer allerede skulde betragtes som tilhørende det Offentlige, og der ikke ubilligt mod Amtsforvalteren at lade ham indstaae med sin Caution, ikke blot for de Penge, som blive indbetalte til ham paa selve Amtstuen, men ogsaa for de Penge, som han skal hente eller lade hente flere Mil bort. Jeg troer derfor, at man bør holde paa det andet Underendringsforslag paa Listen Nr. 61 og lade det 3die Punkt bortfalde tilligemed det 4de. Det forekommer mig ikke vel, at man bør vænne Befolkningen til, at det Offentlige skal for at erholde sine Skatter gaae om for hver Dør. Det maa dog virkelig kaldes billigt, naar det bestemmes saaledes, at de, der betale de øvrige

Skatter paa Amtstuen, skulde ogsaa kunne indbetale Tiendeafgiften paa Amtstuen tilligemed disse øvrige Skatter; og at de, der betale de øvrige Skatter paa Godseierens Contoir, tillige kunne betale ogsaa denne Afgift der. Naar den ærede Minister fandt en Grund til at paalægge Godseieren at indkræve disse Afgifter i de forskjellige Sogne i Lovens 2—23—11 og af Ordene i dette Lovstykke vilde udlede, at Sædegaardseieren hidtil endog havde været forpligtet til at lade møde paa enhver Mark, hvor der skulde tælles, saa er Meningen af Lovens Ord vist ingenlunde den, at Ridesfogden skulde møde paa hver Mark for at tælle, men at, hvis Præsten klagede, saa skulde Godseieren som Huusbønde og nærmeste Dvirighed paasee Præstens Tare. Et Tilsyn med, at der tiendes retferdigt, ligger vistnok deri; men ikke et Tilsyn, som forpligter til Møde i hvert enkelt Sogn. Hvad den ærede Ministers Forslag under Nr. 2 angaaer, da kan jeg ikke fravige, hvad jeg tidligere har ytret, at jeg ikke anseer Lovgivningen berettiget til at forandre bestaaende Accorder eller Contracter ved Lov; den kan forandre Lov ved Lov, men hvad der er stadfæstet som en bestandigt bestaaende Contract, kan den ikke bagefter imod Bedkommendes Villie forandre. Derfor maa jeg stemme imod det under Nr. 2 stillede Endringsforslag.

Thalbiger: Det er kun et Par Ord, jeg har at sige i Anledning af det Foredrag, som vi have hørt fra den 1ste Landstingsmand for 8de Kreds (Tang). Dette Foredrag bragte mig til at tænke paa, hvad den ærede